

Resolució 2048/2025, de 4 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 518/2025

Administració reclamada: Institut Català de la Salut - Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Identificació de les persones que han accedit a la història clínica laboral del reclamant en el període demanat.

Sentit de la resolució: Estimació parcial.

Resum: Aquest expedient que té causa en un trasllat de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) a aquesta Comissió, d'una reclamació de tutela de drets, però que reuneix els elements per ésser considerada una petició d'informació pública, d'acord amb allò considerat per la sentència 1641/2024 de 16 de maig de 2024 del TSJC, es reconeix el dret d'accés demanat sobre les persones que han accedit a la història clínica laboral inclosa en el programa PREVEN que utilitza el servei de prevenció de riscos de l'ICS del reclamant, del període indicat.

Es constata que la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals (LPRL), reconeix al treballador el dret d'informació en matèria preventiva (articles 14.1 i 22.4 LPRL).

A més, aquesta Comissió coincideix amb l'informe de l'APDCAT sobre la coincidència del contingut de l'historial mèdic laboral i el que podria consistir la història clínica ordinària, amb la única diferència del context laboral en el qual s'insereix i sobre les cauteles en relació amb els accessos que se'n desprenen atesa la diferència de finalitats a les quals podrien atendre una i altra història sanitària, d'una banda, respecte de l'adopció de mesures a favor de les condicions de salut del treballador, com diu la norma, i d'una altra altres sobre les finalitats incompatibles, si es que s'utilitzen en el context de la relació laboral que haurien de quedar al marge.

Es de destacar que en aquesta reclamació la persona reclamant ha de poder conèixer els accessos en la seva història clínica laboral, ja que ha estat atesa pels serveis de prevenció de riscos, per comprovar si, com diu, té sospites de que s'han produït de forma indeguda i això pot afectar la seva situació personal i laboral.

Es conclou l'estimació de la reclamació i el reconeixement del dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, respecte del període de temps demanat, del nom i cognoms de les persones que han accedit a la seva història clínica laboral i els apartats a què han accedit de la mateixa, però sense incloure la referència al DNI, ni els codis personals d'accés al programa informàtic.

Paraules clau: Entitats. Generalitat de Catalunya. Salut. ICS. Denúncia de tutela de drets de protecció de dades (RGPD). Trasllet APDCAT. Història clínica laboral. Dades personals. Límits. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. L'1 d'abril de 2025 entra a la GAIP escrit de l'Autoritat catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que trasllada l'expedient corresponent a la reclamació **PT 229/2024, referent a l'Institut Català de la Salut**, que es va presentar davant l'APDCAT a l'empara del procediment de tutela de drets

regulat per la normativa de protecció de dades personals. Manifesta que la reclamació no té com a objecte accedir a informació que formi part del dret d'accés regulat en aquesta normativa, sinó a un altre tipus d'informació a la qual seria d'aplicació la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Es tramet, còpia de la resolució que ha dictat APDCAT en relació amb la reclamació esmentada.

2. El 18 de novembre de 2024 el reclamant va presentar a l'Institut Català de la Salut una sol·licitud en els termes següents: “d'acord amb l'article 15 de la llei 15/1999, de Protecció de dades personals, que segons el reclamant reconeix el dret accedir de forma clara i intel·ligible a les meves dades de caràcter personal incloses a la història clínica laboral , a les dades resultants de qualsevol elaboració, procés o tractament d'aquelles dades, així com a ser informat de l'origen de les dades, cessionaris, usos, i finalitats per a les que es van emmagatzemar, per la qual cosa sol·licito: **les persones (nom, cognom, DNI, codis personals d'entrada al programa informàtic) i als apartats que han accedit a la meva història clínica laboral inclosa en el programa PREVEN que utilitza el servei de prevenció de riscos de l'ICS**”. Aquesta informació es demana per al període comprès entre 1 de novembre de 2020 fins el 18 de novembre de 2024.
3. El 27 de desembre de 2024 el reclamant presenta a l'APDCAT reclamació atès que no ha rebut resposta “envers la sol·licitud de l'exercici del dret d'accés (traçabilitat) de la meva Hª Clínica Laboral registrada a l'ICS el dia 18/11/2024”.
4. El 27 de març de 2025 l'APDCAT resol inadmetre la reclamació i traslladar-la a la GAIP per considerar, en síntesi,

“que l'objecte de reclamació no és el dret d'accés regulat a l'article 15 de l'RGPD, atès que la persona afectada no pretén accedir a informació sobre les seves dades personals, sinó a la traçabilitat de les seves dades personals i això podria implicar l'accés a dades de terceres persones, les quals hagin accedit a les dades personals de la persona reclamant”;

-“ que l'accés a la traçabilitat a les dades incloses al programa Preven no estan comprès dins de l'àmbit de competència de l'Autoritat, com sí ho és l'accés a la traçabilitat de les històries clíniques d'acord amb el criteri aprovat entre l'APDCAT i la GAIP.” Que el criteri d'interpretació sobre l'aplicació de les normes reguladores i la tramitació de les reclamacions d'accés de les persones a la traçabilitat de la seva història clínica el qual es ceneix a l'accés a la traçabilitat de la història clínica acordat entre l'APDCAT i GAIP el 30 de juliol de 2024, no es pot interpretar de forma extensiva i equiparar l'accés a la traçabilitat al programa Preven que permet gestionar la prevenció de riscos laborals.

-“es considera que l'òrgan competent per atendre la reclamació plantejada és la GAIP. “ atès que “l'article 18 de l'LTC reconeix el dret de qualsevol persona a accedir a la informació pública que

és en poder de les administracions públiques.” I li correspon valorar el dret d'accés a la informació sol·licitada per la persona reclamant.

5. El 27 de maig de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'Institut Català de la Salut (ICS) i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 27 de maig de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 18 de juny de 2025 la GAIP rep informe de l'ICS que manifesta que “L'ICS no disposa de cap expedient administratiu de SAIP perquè no existeix cap SAIP formulada per la persona reclamant davant l'ICS ni per tant expedient de SAIP que l'ICS pugui aportar.

L'únic expedient existent sobre l'objecte de la reclamació que ens ocupa és el que adjunta a la reclamació la persona reclamant (tècnic superior en prevenció de riscos laborals al servei de l'ICS), relatiu a la seva sol·licitud de data 18/11/2024, d'exercici del dret d'accés (traçabilitat) de la seva HISTÒRIA CLÍNICA LABORAL (amb aquest clars i inequívocs termes i emprant aquesta grafia ho demana en la sol·licitud), sol·licitud que no fou resolta per l'ICS, donant lloc a la formulació de la reclamació de tutela de drets 229/2024 davant l'APDCAT. L'ICS no disposa de més documentació sobre aquesta sol·licitud que l'annexada en la reclamació.

La persona reclamant mai va formular una SAIP ni volia fer-ho, no volia exercir aquest dret ni volia accedir a informació pública, tant sols volia accedir a la traçabilitat interna (identificació dels empleats de l'ICS accidentats) de la seva història clínica laboral continguda en l'aplicatiu PREVEN, aplicatiu de gestió de la base de dades de salut laboral que el SPRL de l'ICS utilitza per a exercir les seves competències en la matèria.

Per aquest motiu el reclamant no va emprar el formulari específic de SAIP, que en aplicació del que estableix l'article 66.6 de la Llei 39/2015 de LPACAP, és d'obligada utilització, obligació “formal” establerta en norma estatal bàsica de rang legal que hauria de vincular a la GAIP com ho fa a la resta de la Generalitat, d'acord amb els criteris fixats per la Direcció de Serveis Consultius i Coordinació Jurídica del Gabinet Jurídic en la “Nota sobre les conseqüències d'incomplir l'obligació d'utilitzar models o formularis específics”, còpia de la qual us adjuntem. No tenim perquè dubtar que la persona reclamant va acomplir amb aquesta obligació i per tant que va

emprar el formulari telemàtic que procedia (“Sol·licitud de l'exercici del dret d'accés (traçabilitat)”, ja que l'objecte de la seva ja que l'objecte de la seva pretensió era obtenir la traçabilitat interna de la seva història clínica laboral, en cap cas exercir el dret d'accés a la informació pública.

La utilització per a formular la SAIP de un formulari específic que no era el de SAIP confirma que no som ni hem estat mai davant de cap SAIP.

- Amb la reclamació s'hi annexava còpia completa d'un expedient de reclamació de tutela de drets davant l'APDCAT amb número PT229/2024 que finalitzat per resolució de dita autoritat de data 27/03/2025, en la qual l'APDCAT resol inadmetre la reclamació de tutela de drets i traslladar la reclamació a la GAIP, notificant la resolució a l'ICS i a la persona reclamant.
- En aquesta resolució l'APDCAT considera que no és l'autoritat competent per atendre la reclamació (formulada contra el silenci de l'ICS en relació amb la sol·licitud de data 18/11/2024, d'exercici del dret d'accés -traçabilitat de la seva HISTÒRIA CLÍNICA LABORAL-). L'APDCAT considera correctament que la persona reclamant vol accedir a informació de dades personals de tercers (com habitualment es demana en els casos de traçabilitat interna de les HC), però que en quant aquesta traçabilitat d'accessos no és projecta sobre dades personals de salut contingudes en una història clínica, el supòsit no està previst en els criteris interpretatius aprovats per la GAIP i l'APDCAT en data 30/07/2024 sobre l'aplicació de les normes reguladores i la tramitació de les reclamacions d'accés de les persones a la traçabilitat de la seva història clínica i, per tant, no és “l'òrgan competent” (terme literal que empra la mateixa APDCAT en el penúltim paràgraf de la pàgina 3 de la seva resolució) per a resoldre la reclamació.
- Lamentem no poder compartir la valoració que fa al respecte en l'expedient de l'APDCAT el Coordinador de Protecció de Dades de l'ICS, ni la motivació exposada per l'APDCAT per concloure la seva incompetència i derivar la reclamació a la GAIP en base, exclusivament, a l'assumpció acrítica d'aquella valoració: la informació de salut laboral dels empleats de l'ICS continguda a l'aplicatiu PREVEN és, des del punt de vista material i legal, HISTÒRIA CLÍNICA (PROFESSIONAL O LABORAL, PERÒ HISTÒRIA CLÍNICA A TOTS ELS EFECTES).
- De la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, es dedueix que la història clínica d'un treballador, en el context de la salut laboral, és un determinat tipus de història clínica, en quant recull les dades, valoracions i informes sobre la situació i evolució clínica dels treballadors en l'entorn laboral, recollint les dades que permeten adquirir o ampliar coneixements sobre l'estat físic i la salut d'una persona, o la forma de preservar-la, cuidar-la, millorar-la o recuperar-la. La història clínica laboral també

comprèn el conjunt dels documents relatius als processos assistencials de cada treballador, amb la identificació del metge i els demés professionals que hagin intervingut en aquests.

Això significa que a la HC laboral se li apliquen les mateixes normes i principis que a la història clínica de qualsevol pacient, incloent-hi el dret a la confidencialitat, accés i custòdia, entre d'altres. Així, pel que fa a la seva elaboració i continguts, la història clínica laboral, igual que la història clínica general, ha de ser elaborada de manera clara, llegible i completa, contenint tota la informació rellevant sobre la salut del treballador, tant pel que fa a la seva activitat laboral com al seu estat de salut general. Ha d'incloure dades sobre l'exposició a riscos laborals, resultats d'avaluacions mèdiques, informes de vigilància de la salut i qualsevol altra informació rellevant per al seguiment del vostre estat de salut en relació amb el treball. La història clínica laboral és fonamental per a la gestió de la salut i seguretat a la feina, permetent la identificació primerenca de problemes de salut relacionats amb el treball, la implementació de mesures preventives i l'avaluació de l'eficàcia d'aquestes. A més, garanteix el dret del treballador a conèixer el seu estat de salut i a rebre l'atenció mèdica necessària. Més enllà de la Llei 41/2002, que afecta a totes les HC, cal tenir en compte la resta de normativa sectorial rellevant que afecta a les HC laborals, com ara la Llei 31/1995, de prevenció de riscos laborals i el Reial Decret 39/1997, pel qual s'aprova el Reglament dels Serveis de Prevenció. Aquestes normes jurídiques estableixen els requisits i els procediments per a l'avaluació de riscos, la vigilància de la salut i la gestió de la informació clínica en l'àmbit laboral i pel que fa a les HC laborals, completen els requisits, contingut i configuració que per a totes les HC en general estableix la Llei 41/2002. En aquest sentit algunes CCAA han regulat quin ha de ser el contingut de les històries clíniques laborals (veure Orden de 7 de juliol de 1999, de la història clínica laboral, de Castilla la Mancha, còpia de la qual s'annexa).

La jurisprudència del Tribunal Suprem també ubica les dades assistencials recopilades en exercici de les obligacions de vigilància de la salut en per l'empresari en matèria de salut laboral dels treballadors, en l'àmbit de les històries clíniques (STS de 20/10/2009, còpia de la qual s'adjunta).

Finalment, la normativa sectorial específica sobre vigilància de la salut laboral, que desplega l'article 22 de la LPRL, com ara el Real Decreto 664/1997, de 12 de maig, sobre riscos per exposició a agents biològics, contempen l'existència de històries clíniques laborals. Així, s'estableix a l'article 4 d'aquets Real Decret que "Deberá llevarse un historial médico individual de los trabajadores objeto de vigilancia sanitaria", mentre que a l'article 9 estableix que "El empresario está obligado a disponer de:

- La documentación sobre los resultados de la evaluación a que se refiere el artículo 4º así como los criterios y procedimientos de evaluación y los métodos de medición, análisis o ensayo utilizados.
- Una lista de los trabajadores expuestos en la empresa a agentes biológicos de los grupos 3 y 4, indicando el tipo de trabajo efectuado y el agente biológico al que hayan estado expuestos, así como un registro de las correspondientes exposiciones, accidentes e incidentes.
- El empresario deberá adoptar las medidas necesarias para la conservación de un registro de los historiales médicos individuales, previstos en el apartado 5) del artículo 8º del presente Real Decreto, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 22 de la Ley de Prevención de Riesgos Laborales. La lista de los trabajadores expuestos y los historiales médicos deberán conservarse durante un plazo mínimo de diez años después de finalizada la exposición;....

l'article 11 estableix, en relació amb la obligació de informar a les autoritats sanitàries, competents, que " .... La lista mencionada en el párrafo b) del apartado 1. del art. 9º y los historiales médicos a que se refiere el apartado 5. del artículo 8º, deberán remitirse a la autoridad laboral en caso de que la empresa cese en su actividad. Los historiales médicos serán remitidos por la autoridad laboral a la sanitaria, quien los conservará, garantizándose, en todo caso, la confidencialidad de la información en ellos contenida. En ningún caso la autoridad laboral conservará copia de los citados historiales."

En termes similars el Real Decreto 665/1997, de 12 de maig, modificat pel Real Decreto 1.124/2000, de 16 de juny; Real Decret 598/2015, de 3 de juliol i Real Decreto 349/2003, de 21 de marzo, estableix a l'article 8, relatiu a la vigilància de la salut dels treballadors, que "Deberá llevarse un historial médico individual de los trabajadores afectados.", i l'article 9 estableix que "El empresario deberá adoptar las medidas necesarias para la conservación de los historiales médicos individuales previstos en el apartado 3 del artículo 8º del presente Real Decreto, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 22 de la Ley de Prevención de Riesgos Laborales. Tanto la lista mencionada en el apartado 1. Anterior como los historiales médicos mencionados en el apartado 2., deberán conservarse durante cuarenta años después de terminada la exposición, remitiéndose a la autoridad laboral en caso de que la empresa cese en su actividad antes de dicho plazo. Los historiales médicos serán remitidos a la autoridad laboral a la sanitaria, quien los conservará, garantizándose en todo caso la confidencialidad de la información en ello contenida. En ningún caso la autoridad laboral conservará copia de los citados historiales." També el Real Decreto 783/2001, de 6 de julio, sobre riscos derivats de radiacions ionitzants preveu a l'article 44 un historial mèdic quan diu que "A cada trabajador expuesto de categoría A le será abierto un historial médico que se

mantendrá actualizado durante todo el tiempo que el interesado pertenezca a dicha categoría, y que habrá de contener, al menos, las informaciones referentes a la naturaleza del empleo, los resultados de los exámenes médicos previos a la contratación o clasificación como trabajador de categoría A, los reconocimientos médicos periódicos y eventuales, y el historial dosimétrico de toda su vida profesional. Estos historiales médicos se archivarán hasta que el trabajador haya o hubiera alcanzado los 75 años de edad y, en ningún caso, durante un periodo inferior a 30 años después del cese de la actividad, en los Servicios de Prevención que desarrollen la función de vigilancia y control de la salud de los trabajadores correspondientes a los centros en los que aquellas personas presten o hayan prestado sus servicios, y estarán a disposición de la autoridad competente y del propio trabajador.”

Per tots aquets motius i, addicionalment, en aplicació dels propis criteris interpretatius aprovats per la GAIP i l'APDCAT en data 30/07/2024 sobre l'aplicació de les normes reguladores i la tramitació de les reclamacions d'accés de les persones a la traçabilitat de la seva història clínica, l'APDCAT mai hauria d'haver inadmès i derivat a la GAIP la reclamació de tutela de drets 229/2024 ni la GAIP hauria d'assumir-la ara, ja que les dades de traçabilitat a les que es vol accedir son dades contingudes en una història clínica (laboral).

- Altrament, resulta sorprenent el canvi de criteri copernicà que l'APDCATC aplica en aquest cas, quan en un cas idèntic de traçabilitat interna de la HC laboral del PREVEN (Reclamació a la GAIP 44/2022, informe APDCAT de 3/03/2023, Resolució de la GAIP 785/2022, de 22 de setembre) l'APDCAT no va pas posar en qüestió en el seu informe que la informació de salut laboral continguda a l'aplicatiu PREVEN de l'ICS no fos una HISTÒRIA CLINICA LABORAL, a tots els efectes. Si la GAIP en resoldre aquella reclamació tampoc no va qüestionar en cap moment que no es tractes de traçabilitat d'accessos a una HC, seria igual de incongruent que ara canvis de criteri sense una fonamentació legal clara (fonamentació que no pot ser, amb tot el respecte, el criteri expressat pel coordinador de protecció de dades (CPD) de l'ICS, en base al qual l'APDCAT justifica la renúncia a l'exercici de la seva competència) que li portés a concloure, tres anys després i sense cap canvi normatiu pel mig que ho justifiqui, el contrari.
- Els criteris interpretatius aprovats per la GAIP i l'APDCAT en data 30/07/2024 sobre l'aplicació de les normes reguladores i la tramitació de les reclamacions d'accés de les persones a la traçabilitat de la seva història clínica només son l'exteriorització del criteri interpretatiu coordinat i conjunt que ambdues autoritats sostenen en relació amb l'abast i aplicació de les seves pròpies competències en un determinat àmbit. No son normes jurídiques ni poden per tant modificar l'atribució de competències del legislador contingudes en les normes jurídiques que les creen i estableixen les seves

competències. La irrenunciabilitat i indisponibilitat de la competència administrativa significa que una entitat administrativa no pot acordar amb una altra renunciar, transferir o alterar la seva pròpia competència. El principi de legalitat estableix que les entitats administratives han d'actuar amb subjecció als límits competencials que els atorguen les lleis, i aquestes no contemplen que a partir d'un acord intern entre dues autoritats de control, aquests puguin redistribuir-se les competències atribuïdes a cadascuna pel legislador en les normes jurídiques. Aquests criteris interadministratius vinculen les autoritats que els subscriuen, però envers la ciutadania tenen un valor merament informatiu, per donar a conèixer prèviament com actuaran aquelles autoritats que els han subscrit quan afrontin determinades reclamacions.

Per tant, fins i tot en el negat cas que s'entengués que la petició formulada pel reclamant en aquest cas abastava l'obtenció de dades personals identificatives de tercers que no es contenen en una història clínica perquè el PREVEN no ho seria (fet negat per l'ICS), no és pot concloure que de la manca de inclusió d'aquest tipus de traçabilitat entre els supòsits objecte dels criteris interpretatius de 30/07/2024 (limitats a la traçabilitat de les HC), s'hagi de concloure inexorablement la incompetència de l'APDCAT per a resoldre sobre una traçabilitat interna per aquesta simple circumstància.

Ben al contrari, les dades identificatives dels tercers que han accedit al PREVEN o, a la HC de l'ECAP o a la HC compartida son l'objecte de peticions de traçabilitat interna i en les quals es demana accedir al mateix: la identificació dels tercers empleats del responsable del tractament de les dades que hagin accedit a dades personals de de salut del reclamant – en aquest cas ni tant sols variaria el tipus de dades personals a les que han accedit en cada cas, dades de salut -). Si és així, no sembla lògic en termes d'una assumpció competencial congruent que hauria de tractar per igual peticions plenament equiparables, que la competència del l'APDCAT es reconegui quan les dades a les que han pogut accedir aquests tercers son les de la HC del reclamant, i es negui quan les dades a les que han accedit aquests tercers son també dades personals de salut especialment protegides que no es contenen en una HC (com entén l'APDCAT que seria el cas de les contingudes en el PREVEN i l'ICS nega).

Ambdós tipus d'accessos son accessos a dades personals de salut (hores d'ara tots dos sotmesos a un mateix Reglament europeu) i la reclamació de la seva traçabilitat interna hauria de recaure en una mateixa autoritat de control, que hauria de ser l'APDCAT, en quant aquests accessos a dades identificatives dels empleats del responsable del tractament SÍ formen part del dret d'accés del RGPD, com el legislador de la UE ha confirmat indubitablement en regular recentment, com una modalitat específica del dret d'accés de l'article 15 del RGPD, el dret a la traçabilitat interna de les dades de salut (Reglament UE

2025/327 del Parlament Europeu, d'11 de febrer de 2025, relatiu a l'Espai Europeu de Dades de Salut, article 9). Estem en tots aquests supòsits de traçabilitat interna sobre l'accés de terces a bases de dades personals de salut, en l'àmbit material de la protecció de dades personals i del dret d'accés a dades personals (que en si mateix també constitueix un règim específic d'accés ex. apartat 2 de la Disp. Add. 1^a de la LTAIPBG), no pas en l'àmbit material ni competencial de l'exercici del dret d'accés a l'accés a la informació pública.

Per tant no deixa pas de ser competència de l'APDCAT resoldre aquesta reclamació també en el negat cas (reiterem) que s'entengués que les dades del PREVEN no constitueixen una HC. Els mateixos fonaments jurídics que van portar a l'APDCAT a considerar-se competent en matèria de traçabilitat interna de les històries clíniques (considerar aquests accessos com una modalitat específica del dret d'accés del RGPG) serien aplicables quan es demana la traçabilitat interna de qualsevol altra base de dades de salut laboral com és en aquest cas el PREVEN.

En qualsevol cas, en el negat cas que la GAIP consideri que procedeix tramitar i resoldre el fons de la reclamació, caldrà procedir a la identificació dels tercer accedents al PREVEN (en cas que tècnicament es poguessin identificar aquests accessos), en quant les persones que els haguessin pogut fer serien tercers afectades i la GAIP les hauria de citar a termini per tal que poguessin formular al·legacions abans de resoldre.

8. El 29 de juliol de 2025 la GAIP demana informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades d'acord amb l'article 42.8 LTAIPBG atès que la informació sol·licitada compren documentació que conté dades personals
9. El 24 d'octubre de 2025 la GAIP rep informe de l'APDCAT que conclou " La normativa de protecció de dades no impedeix comunicar a la persona reclamant la informació que sol·licita, limitada al nom i cognoms de les persones que han accedit a la seva història clínica laboral i els apartats a què han accedit de la mateixa, sense incloure els números del DNI ni els codis personals d'accés al programa informàtic."

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

La reclamació té per objecte l'accés a la informació sobre de les persones que han accedit a la història clínica laboral de la persona reclamant, inclosa en el programa PREVEN utilitzat pel servei de prevenció de riscos laborals de l'ICS. En concret la persona reclamant demana que se li faciliti la informació següent: "les persones (nom, cognom, DNI, codis personals d'entrada al programa informàtic) i als apartats que han accedit a la meua història clínica laboral inclosa en el programa PREVEN que utilitza el servei de prevenció de riscos de l'ICS".

Tal com es desprèn dels antecedents l'inici del coneixement per la GAIP d'aquesta reclamació té el seu origen en una derivació realitzada per l'APDCAT per considerar que la reclamació no tenia com a objecte accedir a informació d'acord amb el RGPD, sinó a un altre tipus d'informació a la qual seria d'aplicació la LTAIPBG i inadmet la reclamació i la trasllada a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

Es recorda que el criteri d'interpretació sobre l'aplicació de les normes reguladores i la tramitació de les reclamacions d'accés de les persones a la traçabilitat de la seva història clínica aprovat per l'APDCAT i la GAIP en data 30 de juliol de 2024, es refereix a l'accés a la traçabilitat de la història clínica, de la manera següent:

“En relació amb l'accés de les persones a la traçabilitat de la seva història clínica, es considera d'aplicació preferent la normativa de protecció de dades, continguda en el Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD). A l'hora d'interpretar i resoldre aquestes sol·licituds d'accés, en el marc de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, i la Llei catalana 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concement a la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, i la resta de la normativa aplicable, aquestes normes constitueixen el règim especial sobre la matèria i l'LTAIPBG és d'aplicació amb caràcter supletori, d'acord amb la seva disposició addicional primera, número 2.

En coherència amb l'anterior, correspon a l'APDCAT resoldre les sol·licituds de drets d'accés de les persones a la traçabilitat de la seva història clínica, en el marc de la normativa indicada a l'apartat anterior”.

Però l'APDCAT entén que el supòsit plantejat no s'ajusta a allò previst a l'article 15 del RGPD i que l'òrgan competent per resoldre les reclamacions de les sol·licituds en les quals es demana l'accés a la traçabilitat a la història clínica és l'Autoritat, però que no es pot interpretar de forma extensiva el criteri i equiparar aquest accés a la traçabilitat al programa Preven que permet gestionar la prevenció de riscos laborals. Es per aquest motiu que considera que correspon a la GAIP atendre la reclamació plantejada, sobretot a la vista del caràcter supletori previst a la LTAIPBG i recollit al propi criteri.

D'acord amb aquesta interpretació, en conseqüència la petició presentada que demanava conèixer el detall dels accessos a la seva història clínica laboral, es podria considerar que d'acord amb la supletorietat prevista a la Disposició addicional primera de la LTAIPBG, la GAIP pot conèixer sobre aquest assumpte.

Es recorda que en aquests casos, de petició d'accés a la història clínica, o específicament en aquest sobre l'accés a la història clínica de la salut laboral, es dona una concurrència entre els dos àmbits de regulació com són el de la protecció de dades personals i el de l'accés a la informació pública, com ja ha tingut ocasió de reconèixer el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en un cas equivalent, sobre traçabilitats d'històries clíniques.

A la Sentència 1641/2024 de 16 de maig de 2024, es va considerar sobre la competència de la GAIP i de l'APDCAT el següent:

“siguiendo los precedentes de esta Sección (verbi gratia, nuestra reciente sentencia nº 720/24 de 5.3.24 dictada en recurso nº 60/2022 pero referida a otro tipo de informaciones requeridas), así como los dictados por la propia Autoridad Catalana de Protección de datos, en sus resoluciones, informes y dictámenes (por todos, PT 58/2021, CNS 53/2019 y IAI 5/2022), y consideramos en tal sentido, que, **lo que aquí es objeto de controversia, tiene su encaje, no tanto (que también) en el genérico art 15 del Reglamento** comunitario de protección de datos, sino en la normativa específica sobre transparencia (derecho de acceso, en especial, derecho a conocer el origen de quienes acceden, art 15.1.g) Reglamento de la UE ya dicho), prevista, en nuestro caso, en la Ley catalana 19/2014, de 29 de diciembre, de Transparencia, Acceso a la Información Pública y Buen Gobierno, **si bien es palmario que tanto el ICS, como el SCS, como el propio Departament de Salut** de la Generalitat de Catalunya, cada uno de ellos en sus respectivos ámbitos, **son responsables de las bases de datos (ficheros)** que tales organismos almacenen. Siendo evidente, a mayor abundamiento, que la GAIP es una autoridad de control, neutral, en el acceso y protección de informaciones y datos de carácter personal.”

A la vista d'aquest reconeixement aquesta Comissió constata també que ha de fer ús de la supletorietat prevista a la disposició addicional primera, apartat primer de la LTAIPBG per tal d'atendre necessàriament la petició formulada, que si no quedaria frustrada com a conseqüència d'una decantació deguda a les autoritats de garantia que concorren en aquest àmbit. La dificultat

competencial de determinar quina és l'autoritat competent per conèixer d'aquesta pretensió no ha de donar lloc a un perjudici al reclamant.

Es per això que aquesta Comissió entén que atesa la decisió de l'APDCAT de no considerar-se competent per atendre la reclamació presentada, assumeix el coneixement de la seva pretensió atès el caràcter supletori del regim previst sobre el dret d'accés a la informació pública a la LTAIPBG. Pel que es refereix a la pretensió inicial presentada davant l'ICS es considera que reuneix els elements formals suficients per ésser considerada també com una sol·licitud d'accés a la informació pública en els termes previstos a la LTAIPBG.

Finalment també s'ha de posar de manifest, com la pròpia APDCAT exposa que “la legislació en matèria de protecció de dades imposa al responsable del tractament l'obligació d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives necessàries per garantir la seguretat de les dades personals tractades, inclosa la protecció contra el tractament no autoritzat o il·lícit (arts. 5 i 24 RGPD). Alhora, reconeix a l'afectat el dret a presentar una reclamació davant, en aquest cas, aquesta Autoritat quan consideri que s'ha produït un incompliment o infracció de la normativa de protecció de dades que afecta el tractament de les seves dades personals (art. 77 RGPD), com seria el cas d'haver-se produït un accés indegut a les dades de la seva història clínica laboral. Això, sens perjudici de poder emprendre altres accions legals que consideri oportunes.”

2. Sobre el dret d'accés a la informació pública sol·licitada i límits

Pel que fa a la informació reclamada i no lliurada cal tenir en compte el següent: la informació sol·licitada i reclamada, ateses les consideracions contingudes a l'apartat anterior, es considera que es pot correspondre, com ha afirmat la sentència esmentada del TSJC, amb informació pública d'acord amb allò previst a l'article 2.b LTAIPBB informació pública.

La petició sobre els accessos a la història clínica PREVEN que disposa l'ICS és “informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou “qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions”.

A les al·legacions formulades per l'ICS es fa èmfasi en que la història clínica del sistema PREVEN de salut laboral, sobre el qual es demana l'accés a la informació, no hauria de tenir una consideració diferent de la prevista, en general, per a les històries clíniques pròpies d'una prestació sanitària. Aquesta Comissió coincideix amb aquest parer i precisament per aquesta equivalència respecte de la informació demanada sobre una història clínica en general, es considera que s'ha de reconèixer el mateix dret d'accés a la petició d'informació de les històries clíniques de salut laboral com l'ara demanada que quan no fan referència als aspectes de la salut laboral.

En aquest sentit, l'APDCAT destaca la previsió de l'article 14.1 Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals (LPRL), sobre el dret del treballador a obtenir informació en matèria preventiva, i malgrat no es concreti específicament quin és l'abast específic d'aquest dret, aquest es pot deduir d'allò contingut a l'article 22.4 de la mateixa llei LPRL.

Efectivament, l'article 14.1 LPRL preveu que “Los trabajadores tienen derecho a una protección eficaz en materia de seguridad y salud en el trabajo. (...). Los derechos de información, consulta y participación, formación en materia preventiva, paralización de la actividad en caso de riesgo grave e inminente y vigilancia de su estado de salud, en los términos previstos en la presente Ley, forman parte del derecho de los trabajadores a una protección eficaz en materia de seguridad y salud en el trabajo.”

Al seu torn, l'article 22.4 de l'LPRL, estableix “ Los datos relativos a la vigilancia de la salud de los trabajadores no podrán ser usados con fines discriminatorios ni en perjuicio del trabajador. El acceso a la información médica de carácter personal se limitará al personal médico y a las autoridades sanitarias que lleven a cabo la vigilancia de la salud de los trabajadores, sin que pueda facilitarse al empresario o a otras personas sin consentimiento expreso del trabajador. No obstante lo anterior, el empresario y las personas u órganos con responsabilidades en materia de prevención serán informados de las conclusiones que se deriven de los reconocimientos efectuados en relación con la aptitud del trabajador para el desempeño del puesto de trabajo o con la necesidad de introducir o mejorar las medidas de protección y prevención, a fin de que puedan desarrollar correctamente sus funciones en materia preventiva.(...)”

S'afirma, que aquesta previsió “concreta els accessos que es poden produir a les històries clíniques laborals (personal mèdic i autoritats de vigilància de la salut) i condiona la resta de comunicacions que es puguin produir al consentiment exprés del propi treballador. Sembla raonable concloure que si la normativa reconeix al titular de la història clínica laboral aquest poder de disposició, en el sentit de poder decidir qui hi podrà accedir, aquest mateix titular ha de poder conèixer no només la informació sobre la seva salut que hi consta sinó també quins accessos s'hi produeixen.”

Aquesta Comissió coincideix en la afirmació de l'APDCAT i fins i tot detecta la coincidència del contingut que aquest historial mèdic pot tenir si es compara amb la història clínica ordinària, amb la única diferència del context laboral en el qual s'insereix i de les cauteles sobre els accessos que se'n desprenen atesa la diferència de finalitats a les quals podrien atendre, d'una banda l'adopció de mesures a favor de les condicions de salut del treballador, com diu la norma, i d'una altra altres finalitats incompatibles si es que s'utilitzen en el context de la relació laboral i que el seu accés hauria de quedar al marge.

Es de destacar que en aquesta reclamació la persona reclamant ha de poder conèixer els accessos en la seva història clínica laboral, ja que ha estat atesa pels serveis de prevenció de riscos, per

comprovar si, com diu, té sospites de que s'han produït de forma indeguda i això pot afectar la seva situació personal i laboral.

Aquesta comprovació, seria del tot necessària respecte el compliment de les obligacions del responsable del tractament, d'acord amb la legislació en matèria de protecció de dades, per tal d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives imprescindibles per garantir la seguretat de les dades personals tractades, inclosa la protecció contra el tractament no autoritzat o il·lícit (arts. 5 i 24 RGPD).

Respecte de l'afectació de dades de tercers que pugui suposar atendre el dret d'accés demanat, respecte concretament de professionals de l'entitat que hagin accedit a la història clínica laboral de la persona reclamant, les dades dels quals puguin constar en el registre d'accessos a efectes de traçabilitat, l'APDCAT reconeix que serien accessibles les dades identificatives o laborals (identitat, lloc de treball, categoria o perfil professional), i també la relativa al propi accés (data, hora i lloc d'accés).

Així entén que "En relació al possible perjudici que es pugui produir per la comunicació de les seves dades cal tenir en consideració que les persones que han accedit a la història clínica laboral, no pateixen cap perjudici significatiu pel fet que la seva identitat sigui comunicada a la persona reclamant. Si l'accés ha estat legítim, en l'exercici de les seves funcions professionals, la informació revelada només fa referència a dades de caràcter professional i no afecta la seva privacitat. En canvi, si l'accés no ha estat legítim, difícilment poden emparar-se en la protecció de la seva identitat per ocultar una actuació indeguda."

I conclou que " En el context que ens ocupa, la traçabilitat dels accessos a les històries clíniques resulta una mesura necessària per a assegurar la protecció de la informació que s'hi conté."

Aquesta Comissió comparteix el criteri abans esmentat i, a més, destaca la importància en el supòsit analitzat, d'aquest mecanisme de protecció per a la tutela de drets i interessos de l'afectat i la seva vinculació amb la preservació de la transparència del dret d'accés a la informació pública.

Com recorda l'APDCAT la petició i reclamació "es produeix en un context en el qual el responsable del tractament haurà d'haver informat (i format) els seus treballadors sobre la gestió correcta de les històries clíniques laborals (entre d'altres, de la impossibilitat de dur a terme accessos no justificats i de les conseqüències d'un incompliment en aquest sentit), entre d'altres, perquè així es desprèn de l'article 22.2 LPRL, i dels principis esmentats de la normativa de protecció de dades. " I es conclou que " el dret a la protecció de dades de les persones que hi hagin accedit no justificaria la denegació de l'accés per part de la reclamant al registre d'accessos a la seva pròpia història clínica laboral, incloent la identitat i el càrrec o categoria (o altres dades vinculades a l'accés com ara la data, la unitat, el centre i la població des de la que es produeix l'accés, i el motiu de l'accés) de les persones que han fet els accessos."

Es per això que aquesta Comissió conclou estimar la reclamació i reconèixer el dret d'accés del reclamant a obtenir informació sobre els accessos a la seva història clínica laboral -PREVEN. Concretament la informació hauria de consistir en saber la identitat i el càrrec o categoria (o altres dades vinculades a l'accés com ara la data, la unitat, el centre i la població des de la que es produeix l'accés, i el motiu de l'accés) de les persones que han fet els accessos. Es a dir, es reconeix el dret d'accés al nom i cognoms de les persones que han accedit a la seva història clínica laboral i els apartats a què han accedit de la mateixa, sense incloure els números del DNI ni els codis personals d'accés al programa informàtic. Aquesta informació s'hauria de referir al període demanat, entre l'1 de novembre de 2020 i el 18 de novembre de 2024.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de desembre de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 518/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada sobre el nom i cognoms de les persones que han accedit a la seva història

clínica laboral i els apartats a què han accedit de la mateixa, sense incloure els números del DNI ni els codis personals d'accés al programa informàtic, del període demanat, entre l'1 de novembre de 2020 i el 18 de novembre de 2024, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.

2. Requerir a l'ICS que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'ICS a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 518/2025 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.